

καμωμένα

καμωμένα, τα, ουσ. [πλ. ουδ. της μτχ. καμωμένος του ρ. καμώνομαι], αυτά που έχουν ήδη γίνει, που έχουν διαπραχθεί από κάποιον ή σε βάρος κάποιου: «δε μιλώ για τα καμωμένα, αυτά έγιναν, αλλά γι' αυτά που θα γίνουν». (Λαϊκό τραγούδι: πες μου κακούργα μάγισσα, τι μου 'χεις **καμωμένα** και δεν μπορώ ούτε στιγμή να ζω χωρίς εσένα)·

- **καλώς καμωμένα**, συγκατάβαση για ενέργειες που έχουν ήδη γίνει και είχαν είτε θετικό είτε αρνητικό αποτέλεσμα: «ό,τι έγιναν καλώς καμωμένα, να δούμε τώρα τι θα κάνουμε από δω και πέρα»·

- **μου 'χει πολλά καμωμένα**, έχει ενεργήσει κατ' επανάληψη σε βάρος μου: «δε θα τον ανεχτώ άλλο, γιατί μου 'χει πολλά καμωμένα». (Λαϊκό τραγούδι: από **τα πολλά που μου 'χεις καμωμένα** δε σε θέλω πια, δε σε θέλω πια)·

- **όλα καλώς καμωμένα**, βλ. λ. [καλώς](#)·

- **όλα τα στραβά καρβέλια απ' τη νύφη καμωμένα** ή **όλα τα στραβά ψωμιά απ' τη νύφη καμωμένα**, βλ. λ. [νύφη](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας